

3. Ulgi z tytułu inwestycji określonych w ust. 1 i art. 1 ust. 1 ustawy przysługują również kościelnym jednostkom organizacyjnym i zakonom oraz prowadzonym przez nie przedsiębiorstwom, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1974 r. w sprawie wydawania osobom prawnym nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w celach religijnych (Dz. U. Nr 49, poz. 297).
4. Ulgi z tytułu przeprowadzenia remontu przysługują, jeżeli koszt remontu wynosi co najmniej $\frac{1}{3}$ wartości początkowej budynku, innego obiektu budowlanego, maszyny, urządzenia, samochodu lub ciągnika.
5. Ulgi przysługują również w wypadkach, gdy nakłady inwestycyjne poniesione zostały przez małżonka podatnika lub przez współnika, jeżeli działalność prowadzona jest w formie spółki."
- 2) w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Z tytułu budowy budynków mieszkalno-pensjonatowych ulgi inwestycyjne przysługują, jeżeli powierzchnia całkowita budynku nie przekracza 400 m², a na cele mieszkalne właściciela budynku przeznaczona jest nie więcej niż połowa powierzchni użytkowej.”
- 3) w § 3 ust. 2 skreśla się;
- 4) w § 4 pkt 2 liczbę „10.000” zastępuje się liczbą „30.000”;
- 5) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Ulgi inwestycyjne ustala się w wysokości:
1) 50% kwot wydatkowanych na inwestycje określone w art. 1 ust. 1 ustawy i w § 1 ust. 1 pkt 1—4,
2) 25% kwot wydatkowanych na inwestycje określone w § 1 ust. 1 pkt 5.”
- 6) w § 7:
a) w ust. 1 wyrazy: „określone w art. 1 ust. 1 pkt 1
- ustawy i § 1 pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami: „budowlane i remontowe”.
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3, wysokość kwot wydatkowanych na inwestycje ustala się według zasad określonych w ust. 1 — proporcjonalnie do udziału podatnika w ogólnej sumie nakładów na budowę pawilonów.”
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Do kwot wydatkowanych na zakup maszyn i urządzeń dolicza się udokumentowane oryginalnymi dowodami wydatki poniesione na ich trwale zainstalowanie.”
- 7) § 8 skreśla się;
- 8) w § 9:
a) ust. 2 skreśla się;
- b) w ust. 5 skreśla się wyrazy: „nie dłużej jednak niż przez pięć lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym została zakończona inwestycja”;
- 9) w § 10 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do podatników wykonujących działalność w rodzajach rzemiosł: piekarstwo, wędliniarstwo w zakresie wytwarzania wyrobów wędliniarskich, kuchmistrzostwo, wytwarzanie napojów chłodzących oraz przetwórstwo owoców i warzyw.”
- 10) w § 11 ust. 2 wyrazy: „wyszkolona w rzemiośle i samodzielna działalność w zakresie rzemiosła podejmuje po raz pierwszy” zastępuje się wyrazami: „podejmująca po raz pierwszy wykonywanie rzemiosła we własnym imieniu”;
- 11) w § 13 ust. 2 skreśla się;
- 12) § 14a skreśla się;
- 13) § 15 skreśla się.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

87

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1982 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Materialowej.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o utworzeniu urzędu Ministra Gospodarki Materialowej (Dz. U. z 1976 r. Nr 12, poz. 71, z 1978 r. Nr 26, poz. 116 i z 1981 r. Nr 17, poz. 83) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakresu działania Ministra Gospodarki Materialowej należą sprawy:

- 1) organizacji i funkcjonowania systemu zaopatrzenia w surowce i materiały oraz paliwa i energię,
  - 2) efektywnego wykorzystania surowców, materiałów oraz paliw i energii,
  - 3) gospodarowania surowcami wtórnymi, niepełnowartościowymi materiałami i wyrobami oraz zużytymi przedmiotami nadającymi się do regeneracji,
  - 4) gospodarki zapasami surowców i materiałów,
  - 5) tworzenia rezerw państwowych surowców, materiałów, paliw, artykułów konsumpcyjnych i gospodarowania nimi,
  - 6) gospodarki magazynowej i gospodarki opakowaniami,
  - 7) kontroli obrotu, zaopatrzenia i gospodarki surowcami, materiałami, paliwami i energią.
2. W szczególności do zakresu działania Ministra Gospodarki Materialowej należy:
- 1) współdziałać w ustalaniu i realizowanie kierunków polityki zaopatrzenia materiałowo-technicznego gospodarki narodowej oraz koordynacja handlu zaopatrzeniowego,
  - 2) współdziałać w kształtowaniu instrumentów sprzyjających doskonaleniu systemu zaopatrzenia materiałowego i gospodarowania zapasami surowców i materiałów,

- 3) opiniowanie i opracowywanie bilansów materiałów oraz ustalanie trybu rozdzielnictwa materiałów w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami,
- 4) inicjowanie działań mających na celu wykorzystanie narzędzi o charakterze ekonomicznym, zmierzających do obniżenia materiałochłonności produkcji oraz podyktowanej z gospodarczego punktu widzenia substytucji materiałowej,
- 5) ustalanie zasad opracowywania i stosowania norm i normatywów zużycia surowców, materiałów, paliw i energii, norm ubytków naturalnych oraz prowadzenie innych prac normalizacyjnych w zakresie swego działania,
- 6) tworzenie warunków stymulujących zwiększanie pozysku oraz wykorzystania surowców wtórnych na zaopatrzenie produkcji przemysłowej i usług (fundusze celowe, ceny, podatki, dopłaty i inne),
- 7) doskonalenie warunków rozwoju postępu techniczno-organizacyjnego w gospodarce magazynowo-transportowej,
- 8) ustalanie zasad stosowania opakowań i metod pakowania oraz gospodarki opakowaniami, opiniowanie celowości produkcji i importu materiałów opakowaniowych, opakowań, maszyn i urządzeń do produkcji opakowań,
- 9) wydawanie zakazów użytkowania urządzeń, które nie spełniają wymagań określonych w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150, z 1971 r. Nr 12, poz. 117, z 1976 r. Nr 12, poz. 71, z 1978 r. Nr 26, poz. 116 i z 1981 r. Nr 17, poz. 83),
- 10) sprawowanie nadzoru nad podporządkowanymi przedsiębiorstwami i podległymi jednostkami organizacyjnymi,
- 11) realizacja zadań obronnych i ochrony przeciwpożarowej,
- 12) wykonywanie zadań określonych w odrębnych przepisach.

3. Zasady tworzenia rezerw państwowych oraz gospodarowania nimi, jak również tryb współpracy w tym zakresie z innymi organami, instytucjami i jednostkami gospodarki uspołecznionej regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Minister Gospodarki Materiałowej dokonuje przez podległe organy kontroli, analizy i oceny gospodarki materiałowej w państwowych i spółdzielczych jednostkach organizacyjnych w zakresie ustalonym w § 1.

2. Minister Gospodarki Materiałowej może w porozumieniu z właściwymi ministrami powierzać wykonywanie funkcji kontrolnych, o których mowa w ust. 1, organom inspekcji i kontroli innych państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 3. Minister Gospodarki Materiałowej w zakresie swego działania:

- 1) prowadzi oraz inicjuje i koordynuje w porozumieniu z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz właściwymi ministrami prace naukowo-badawcze, rozwojowe i wdrożeniowe,
- 2) prowadzi działalność popularyzacyjno-informacyjną,
- 3) organizuje i koordynuje doskonalenie kadr,
- 4) prowadzi i koordynuje współpracę gospodarczą i naukowo-techniczną z zagranicą.

§ 4. Minister Gospodarki Materiałowej współdziała w toku wykonywania swoich zadań z naczelnymi, centralnymi i terenowymi organami administracji państwowej.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 1976 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Materiałowej (Dz. U. Nr 14, poz. 88).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów; gen. armii *W. Jaruzelski*

88

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 marca 1982 r.

w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość należności przewidzianych w dekrecie z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) ustala się:

- 1) określone w art. 2 ust. 2 wynagrodzenie za utracony zarobek na 100 zł,
- 2) określone w art. 3 ust. 3 stawne na 160 zł za pierwszą dobę, jeżeli pobyt w sądzie i podróż w obie strony łącznie trwały ponad 12 godzin, za każdą za następną rozpoczętą dobę do 12 godzin — na 80 zł, a ponad 12 godzin — na 160 zł,

3) określoną w art. 5 — w sumie faktycznie poniesionych kosztów noclegu do wysokości najniższej ceny za nocleg w hotelu w danej miejscowości, a w razie braku rachunku za nocleg — do wysokości ryczałtu przysługującego w danej miejscowości pracownikom nie korzystającym z hotelu ani pokoju gościnnego podczas podróży służbowych.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 czerwca 1960 r. w sprawie wysokości należności świadków i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 38, poz. 229).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Zawadzki*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0151-1300 82.

Cena 20,00 zł